

faglige Uenigheder, hvilket — saa længe dette Forhold vedvarer — vil aflaste den faste Voldgiftsret for Arbejde.

§ 3.

Ordet: »Næstformand« er ændret til »Næstformænd«.

§ 4.

A. Den under dette Litra udtrykte Tanke, at Sager vedrørende Septemberforliget henhører under den faste Voldgiftsret, har man ønsket formuleret som nu foreslaaet. Ændringen indeholder ikke nogen reel Forandring, kun en Tydeliggørelse.

B. Nr. 6 og 7. I Nr. 6 anden Linje i den gældende Lov bruges Udtrykket »foranstalter« Lockout, medens Nr. 7 i tredje Linie for Strejkers Vedkommende siger: »iværksætter«. Da de to Stykker tilsigter ensartede Bestemmelser for de to Arter af Arbejdsstandsninger, har man anset det for heldigst, at Bestemmelserne ogsaa anvendte det samme Ordvalg for henholdsvis Lockout og Strejke, og Udvalget foreslaar derfor Udtrykket: »foranstalter« i Nr. 6 forandret til »iværksætter«.

C. Her foreslaas en Ændring i Udtrykkene. Som det vil være bekendt, vil den enkelte Arbejder som Regel ikke isoleret kunne overtræde Overenskomsterne. Arbejderovertrædelser er af kollektiv Art, og dette er ogsaa — til Overflod mere for Sikkerheds Skyld — udtrykkelig udtalt i B. Nr. 3, der siger, at Arbejderovertrædelser enten foretages af Organisationerne eller af Medlemmer i Fællesskab. Der kan dog undtagelsesvis i de indgaaede Overenskomster paalægges Enkeltarbejdere Overenskomstpligter; f. Eks. kræver visse Fag et bestemt Opsigelsesvarsel; og uagtet Brud paa slige Pligter som Regel vil blive at paadømme af den faglige Voldgiftsret, kan det hælde, at dette ikke lader sig gøre, f. Eks. naar Overtrædelsen netop bestaar i, at et Medlem af Voldgiftsretten hindrer dennes Sammentræden. Saadanne Tvistepunkter burde, naar det faglige Voldgiftsmaskineri svigter, kunne indbringes for den faste Voldgiftsret. Men Litra C. (hvis Hensigt var at omfatte alle saadanne faglige Tvistepunkter, som ikke faldt ind under § 4 B. og hvor Partierne har aftalt, at de skal kunne paadømmes af Retten), er i sine Udtryk noget for snæver, idet de kun omfatter Tvistepunkter mellem en Arbejdsgiverorganisation og en *Arbejderorganisation*, medens Tvisten altsaa (naar Overenskomsten udtrykkelig hjemler det), ogsaa *kan* tænkes opstaaet med en *Enkeltarbejder*, og naar dette er

Tilfældet, bør man formentlig ikke staa uden Retsmiddel, saa at man paa et Punkt som dette maa søge Hjælp ved Sagsanlæg ved de ordinære Domstole.

§ 5.

Nr. 1. Her er foreslaaet indført en Bestemmelse om, at Dommen *kan* gaa ud paa Betaling af et vist skyldigt Pengebeløb i Stedet for paa Bod. Loven forudsætter, at det en Arbejder tilkommende Beløb *kan* være at tilkende ham under en Sag for Den faste Voldgiftsret, men kun i Form af en Modparten paalagt Bod. § 5 Nr. 6 forbeholder saaledes Arbejderen hans Ret til at søge de almindelige Domstole, *medmindre* Organisationen under Søgsmålet for Voldgiftsretten frafalder saadan Ret. Men selvfølgelig vil en saadan Frafalden af den enkelte Arbejders Ret til at sagsøge Arbejdsgiveren ikke kunne tænkes, uden at Den faste Voldgiftsret virkelig var kompetent til at skaffe Arbejderen Beløbet. Det kan den ogsaa. Da Bestemmelsen kom ind i Loven, var Meningen den, at Beløbet vilde blive tilkendt Arbejderen som den Skadelidende gennem den Bod, man idømte Arbejdsgiveren; idet Unkladelsen af at betale et pligtigt Beløb til en Arbejder, var et overenskomststridigt Forhold, der maatte medføre Bod til den Skadelidende.

Imidlertid har det i Praksis vist sig mindre heldigt, at Beløbet i alle Tilfælde skal tilkendes under Benævnelsen »Bod«. Der kan være saa undskyldelige Forhold til Stede til Forklaring af, at et pligtigt Beløb ikke er betalt, at Udtrykket »Bod« for den pligtige Betaling bliver mindre heldig.

Nr. 4. Hvad det kollektive Ansvar angaar, er der ikke stillet noget Forslag. Arbejdsgiverne have ønsket, at det kollektive Ansvar o: Organisationernes Ansvar for Enkeltmedlemmers Overenskomstbrud, skulde indføres i sit fulde Omfang i Henhold til de i Beretningen fra Fællesudvalget af 1908 Side 13—18 anførte Betragtninger.

Arbejderne mener derimod — i Henhold til Betragtninger, som ere anførte samme Sted — at man i Lovens § 5 B., Nr. 4. 2det Stykke er gaaet for langt i den paagældende Retning, og de foreslaar derfor slettet af Loven Sætningen: »eller den paagældende Konflikt vedrører Forstaaelsen af en foreliggende Priskurant med almindelige Bestemmelser eller en almindelig mellem Organisationerne bestaaende Overenskomst«.

Efter Formandens Opfattelse vil det ikke være muligt retligt at opretholde de kollektive Løfter, som Overenskomsterne